

Az év utolsó napja

Június 13-án, csütörtökön volt a Kihívás napja. Ez volt a tanévzáró ünnepség előtti utolsó közös osztályprogram. Már mindenki nagyon fáradt volt és szeretett volna délben felkelni, úgyhogy elég nyögvenyelősen sikerült összekaparni a társaságot. Korán reggel találkoztunk az Újpest Központban, ahonnan elindultunk a II. kerületbe. Elég kevesen voltunk, a többiek különböző okok miatt otthon maradtak, bár az ott lévőknek is elege volt az iskolából erre az évre és előítéletesen ehhez a programhoz sem volt sok kedvünk.

Felmentünk a Hármashatár-hegyre, ahol nyolc, a hegyen elszórt állomáson egy-egy tanár várt minket különböző feladatokkal. Az első a buszmegálló közvetlen közelében volt, ahol leszálltunk és rögtön két csapatra oszlottunk. A csapatok 10-15 perc különbséggel indultak ugyanarról a pontról. Előttünk is indultak már csapatok és ebben az volt a megnyugtató, hogy valaki még nálunk is korábban kelt.

Elég nagy távolság volt az állomások között és sokat kellett sétálni a melegben. A jó oldala az, hogy sok mindenről tudtunk beszélgetni út közben és nevetésből is jutott elég. A feladatok érdekesek és izgalmasak voltak, a nagy részük ügyességi volt, de akadt olyan is, aminek csak a szórakoztatás volt a célja. Azokat a feladatokat, amiket nem kellett mindenkinek megcsinálni és úgy ítéltük meg, hogy túl sokat kell benne mozogni inkább ráhagytuk a fiúkra és távolról szurkoltunk nekik. Nekem az a feladat tetszett a legjobban, amikor megálltunk a hegy szélén és lánokban kellett üvölni addig, amíg bírtuk tüdővel.

Összesen két óráig tartott, mire végeztünk az összes állomással és visszaérkeztünk a kiindulópontba. Fáradtan rogytunk le azok mellé, akik már végeztek. Ritka volt a buszjárat, ezért volt időnk megbeszélni a többi csapattal, hogy melyik állomáson hogy teljesítettek és milyen furcsa bogarakkal találkoztak út közben. Annak ellenére, hogy nem nagy kedvvel indultunk el a végére mindenki jól érezte magát és nem bánta meg senki, hogy eljött. A hazafele út már jóval békésebben telt, mert tudtuk, hogy már semmi nem választ el minket a nyári szünettől.